

Sfântă ești natură

Mahok Valeria

Sfântă ești natură, în cartea vieții mele,
Ca o icoană veche, ca luna între stele.
Ca doina, cusută pe ia țărănească,
Ca dragostea sfințită, în casa părintească.
Ca bucuria vieții, în suflet omenesc,
Ca razele de soare, pe trupul pământesc.
Ca ploaia cea mărunță, ce cade peste toate,
Ca holdele bogate și coapte peste noapte.
Ca armonia vieții pe strune de vioară.
Ca valsul primăverii, pe coarde de chitară.
Ca dansul feciorelnic, între ferestre mute,
Ca gândul înțelept, cu fapte mult mai multe.
Ca părul cel mângâie cu dragoste zefirul,
Ca tinerețea, în sân cu trandafirul.
Ca hărnicia zilei, de toate aducătoare,
Ca înserarea nopții, ce îmbie la visare.
Ca gerul iernii, ce râde pe țăturii de gheață,
Ca soarele zâmbind, în prag de dimineață.
Ca sfânta rugă în pragul adormirii,
Ca o recunoștință, pe marea mulțumirii.
Sfântă ești natură, când fruntea mi-o mângâi,
Ai fost prima iubire, de mână să mă ții,
Atât cât voi trăi, atât cât voi trăi.